

levende af Adoptivforældrene, hvis Adoptivbarnet dør, saa meget af Adoptivbarnets Formue — for saa vidt det ikke efterlader sig Livsarvinger —, som Adoptivbarnet har arvet efter den først afdøde af Adoptivforældrene. I Kommissionen havde man oprindeligt tænkt sig at indskrænke denne Regel til det Tilfælde, hvor den længst levende af Adoptivforældrene sad i uskiftet Bo efter den først afdøde, saaledes at Arven endnu ikke var udbetalt til Adoptivbarnet; saa betød det praktisk talt kun dette, at den Arveret, Adoptivbarnet havde erhvervet efter den først afdøde af Adoptivforældrene, bortfaldt. Lovforslaget udvider Regelen til dette, at den længst levende af Adoptivforældrene kan arve alt, hvad Adoptivbarnet har arvet efter den først afdøde af Adoptivforældrene. Det er dog et Spørgsmaal, om man ikke her bør indskrænke Forældrenes Arveret ogsaa under Hensyn til den Eventualitet, at Adoptivbarnet efterlader sig en Ægtefælle, thi det forekommer mig, at det vil være naturligt, at Ægtefællen arver fremfor Forældrene. Det forhindrer ikke Adoptivbarnet i ved Testamente af tillægge sine Adoptivforældre noget, saaledes som Børn altid ved Testamente kan tillægge deres Forældre noget. Men ogsaa denne Retsregel om Arv kan jo blive Genstand for nærmere Forhandling i et Udvalg. Jeg tør ikke bestride, at man ved det Forslag, der er fremsat her, er naaet til det, som, alt vel overvejet, vil vise sig at være det rigtigste.

I § 16 gives der den Regel, som ogsaa gælder nu i dansk Ret, at Adoptionen i øvrigt ingen Forandring gør i de ved Forholdet mellem Adoptivbarnet og dets Slægt begrundede Rettigheder og Pligter. I §§ 18—22 indeholdes dernæst Regler om Ophævelse af Adoptivforholdet. Det kan, naar begge Parter er enige derom, ophæves af Justitsministeriet paa Begæring af begge Parter. Det var foreslaaet af Kommissionen, at Forholdet *skulde* ophæves af Ministeriet, naar begge Parter var enige derom. Jeg tror ikke, at Forskellen i det praktiske Liv vil være saa stor. Jeg forstaaer meget godt Ministeriets Betragtning, nemlig denne, at da det er et Forhold, der er beregnet paa normalt at vare for Livstid, skal Parterne ikke have Ret til at hæve det uden Ministeriets Samtykke, og at Ministeriet derfor vil have Ret til at skønne over de konkrete Omstændigheder; men i Praksis tror jeg ikke, det vil faa stor Betydning. I §§ 19 og 20 gives Regler om, hvorledes Adoptivforholdet kan forlanges ophævet paa Begæring af en af Parterne, nemlig naar den anden har forbrudt sig

groft eller paa anden Maade krænket Adoptivforholdet eller fører et lastefuldt eller forbryderisk Liv. Ophævelsen skal saaske ved Dom. Det er ogsaa i Overensstemmelse med Tendensen i den nyere Lovgivning, at saadanne Forhold retteligt bør ophæves ved Dom og ikke ved Justitsministeriets Afgørelse, men jeg er ikke sikker paa, om det ikke alligevel er bedre at overlade det til Justitsministeriet, thi i Forhold som dette er det egentlig ikke til Gavn for nogen af Parterne, at Forholdet fremdrages offentligt, det er tværtimod tidt det mest hensynsfulde overfor begge, at det kan afgøres af Administrationen. Jeg tror, det er en tvivlsom Fordel for Befolkningen, at den Slags Forhold skal frem for Offentligheden; den Ulykke, der medfører et saadant Forholds Ophør, bør begrænses saa meget som muligt.

I § 23 findes den Regel, at hvis Adoptanten og Adoptivbarnet maatte indgaa Ægteskab med hinanden, anses Adoptivforholdet for ophævet. Det falder maaske nogle ærede Medlemmer for Brystet, at Ægteskab kan indgaa mellem Adoptivfaderen eller -moderen og Barnet, men det er gældende Ret. I § 24 beskrives Følgerne af Ophævelsen, nemlig at alle Retsvirkninger af Adoptionen falder bort, og at den adopterede mister det ved Adoptionen erhvervede Navn, medmindre der faas særlig Tilladelse til at beholde det.

§§ 25 og 26 indeholder Regler om, at der kan slutes Traktater med andre Magter om, hvorvidt denne Magts Statsborgere skal kunne adoptere eller adopteres her i Landet, og under hvilke Omstændigheder danske Statsborgere kan adoptere eller adopteres i fremmede Stater. Endelig findes der i § 27 en Overgangsbestemmelse.

Jeg skal slutte med at sige, hvad jeg begyndte med at udtale, at jeg mener, at dette Lovforslag danner et saa udmærket Grundlag for en Lov om Adoption, at jeg vil haabe, at det efter en ret kort Udvalgsbehandling maa kunne blive færdigt fra det høje Tings Side og oversendt til Folketinget for derefter at blive ophøjet til Lov.

Dahl: Ogsaa jeg haaber, at det maa lykkes os i Løbet af ret kort Tid at faa dette Forslag, væsentlig uændret, ophøjet til Lov, thi det er, som det blev bemærket, rigtigt, at de nuværende Forhold paa dette Omraade afløses af en virkelig Lov. Adoption er et af de mange Forhold, hvorved der søges raadet Bod paa forældreløse eller ulykkeligt stillede Børns Stilling i Samfundet, og dette Forhold afviger fra andre